

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vincentii Lirinensis Galli, Pro Catholicae Fidei Veritate et
antiquitate, aduersus prophanas omnium hæreseon
nouationes Libellus**

Vincentius <Lerinensis>

Venetijs, 1549

De authoribus librorum noui testamenti 10

urn:nbn:de:hbz:466:1-36089

Octava propositio eiusdem ibidem.

Iudei pro tēpore crassa religione uel superstitione magis cohibentur. Censura.

Irreuerentia in his duabus propositionibus Paraphrastes loquitur de lege à Deo instituta, modo uocans eam uerbosissimam, modo crassam religionem uel superstitionem: cum tamen teste scriptura ipsa esset ante Christi aduentum Deut. 4 sapientia Iudeorum coram omnibus populis. Et Sapiens, Prouer. 13 uerbum Dei & legem sapientis dicit esse fontem uitæ.

Titulus 10. De authoribus librorum noui testamenti.

Propositio Erasmi prima in Elencho.

Non statim dubius est in fide, qui de authore libri dubitat. Censura.

Hec propositio temerarie & erronee asseritur, loquendo ut scriptor loquitur de dubio authorū sacrorum librorum noui testamenti ab ecclesia sub noīe talium authorum receptorum. Cuiusmodi sunt authores quatuor librorū euāgeliorum: septem epistolarum canonicarum: quatuordecim epistolarum Pau. Actū. apostolorum & Apoca. Nam cum Deus uiros illos sanctos, organa sua cōstituerit in editione talium librorū, honori eorum detrahit, quisquis ab hmōi libris noīa eorum aufert, uel in dubium uertit: nec nō et à frequenti abducit & fructuosa eorundem lectōne. Præterea quāuis de authoribus aliquorum hmōi librorum à nonnullis sit dubitatum, nihilominus postquā ecclesia sub noīe talium authorum suo usu uniuersali illos recepit, & sua probauit definitione, iam non fas est christiano de illis dubitare aut in dubium reuocare.

Tertia eiusdem propositio, cuius prior pars continetur

DETERMI. SCHOL. PARIEN.
in epistola preposita Paraphrasi Luc. 1. Secunda est in Sup-
putationibus. Nume. 26.

De epistola ad Hebræos authore semp est dubitatum
ipse (ut ingenue fatear) adhuc dubito. Censura.

Hebr. 13
1. Thef. 3
2. Petr. 3

He duæ propositiones arroganter & schismaticè asse-
runtur, cōtra usum et determinationē ecclesiæ in multis Cō-
cilijs, Nicæno, Laodicensi, Carthagenensi tertio, cui adfuit
Aug. & in Concilio. 70. episcoporum præside Gelasio. Hoc
insuper liquet, quia auctor huius epistolæ dicit illam se mi-
fisse per Timotheū fratrem suū, cuius legatione in quibus-
dam alijs epistolis solebat uti Pau. Idem et demonstrat bea-
tus Petrus qui in fine secundæ canonice ad Hebræos defini-
natæ, quibus & primā miserat, eisdem dicit scripsisse cha-
rissimum fratrem suū Paulū. Magnus item Dionysius que-
dam ex hac epistola ad Hebræos citat tanquā à Paulo præ-
ceptore suo deprompta. Idem similiter cōprobant, Clemēs
primus. Innocen. 1. Ambr. Chryf. Greg. Nazianze. Dama-
sce. Isido. & alij multi catholici doctores. Nec uerum est,
semper dubitatum esse de authore huius epistolæ, ad Hebr.
cum scribat Origenes qd' ante tpa sua oēs antiqui et maio-
res eā ut Pauli apostoli suscipiebant. Mira autē arrogantia
atq; ptinacia est huius scriptoris, quod ubi tot catholici do-
ctores, pōtifices, Cōcilia, declarāt hanc epistolā esse Pauli,
& idem uniuersalis ecclesiæ usus ac cōsensus cōprobat, hic
scriptor adhuc dubitat, tanquam toto orbe prudentior.

Quarta eiusdem propositio in Elencho. De secundā Pe-
tri diu dubitatum est. Censura,

Hanc epistolam sub noīe beati Petri et iam olim ecclesiæ
suo usu recipit, et definitione Conciliorū, Laodicen. Cartha-
gen. 3. Gelasij papæ, nec non & decreto Innocentij magni.

Præterea ex eiusdem epistolæ litera patet, eam à beato Petro esse scriptam. Nam illius scriptor Petrus apostolus in principio nominatur, & adfuisse dominicæ transfigurationi asseritur in eadem epistola: soli autem tres ex apostolis (ut euangelistæ testantur) illi adfuerunt: unde cum nec Iacobum maiorem, nec Ioannem euangelistam eam scripsisse in confesso sit, recte cõficitur Petrum illam scripsisse. His itaque perspectis inepte & sine ullo fructu de eius authore dubitatum esse proponitur, cum modo nulli liceat hæsitare, quoniam illa beati sit Petri.

Matth. 17

Mar. 9

Quinta eiusdem propositio quæ est in Elencho.

De Apocalypsi diu dubitatum, non dico ab hæreticis, sed ab orthodoxis uiris, qui scriptum tamen ut à spiritu sancto profectum amplectebantur, de scriptoris nomine incerti.

Censura.

Liber Apocalypsis aperte cognoscitur à beato Ioanne apostolo & euangelista editus, tum ex ecclesiæ usu, tum ex eiusdem definitione, in concilijs Carthagi. 3. atque beati Gelasij, pariterque in 4. synodo Toleta. in qua dicitur: Apocalypsis liber multorum conciliorum authoritas, & synodica sanctorum præsulum Romano. decreta, Ioannis euangelistæ esse præscribunt, & inter diuinos libros recipiendum constituerunt. Cui quidem synodo insigni doctrina præfulgens interfuit Isidorus præsul Hispalensis. Præterea ex eiusdem libri cõtextu ostenditur beatus Ioannes illius author: nam in illa scriptor esse dicitur Ioannes qui perhibuit testimonium uerbo Dei: quique ea de causa in Pathmon insulam relegatus est: quæ profecto de alio à Ioanne apostolo & euangelista nequeunt intelligi. Idem rursus contestantur, sacerrimus pater Dionysius Areopagita, beati Pauli discipulus, Innocentius I. Irenæus, Iustinus, Damasus, alijque catholici doctores & sancti

Apoc. 1

DETERMI. SCHOL. PARIEN.

Eti uiri: inter quos splendidum ecclesie iubar Augustinus hoc manifeste indicat, qui Alogios sive Alogos inter hereticos ab ecclesia damnatos connumerat, eo quod Ioanem apostolum & euangelistam negent euangelium scripsisse et Apocalypsim. Quapropter eodem modo lapsus est hic scriptor in ista propositione, ut in precedentibus propositionibus premissum dubium proponendo, pusillis prebens offendiculum, omissa explicatione determinationis ecclesie, sacrorum conciliorum, & sanctorum patrum.

Titulus 11. De symbolo apostolorum.

In prefatione in Mattheum propositio Erasmi.

Symbolum an ab apostolis proditum sit, nescio.
Censura.

Cum symbolum quod apostolorum dicitur, ab apostolis editum esse & promulgatum sit fide tenendum, teneant quoque catholici doctores. Clemens huius nominis primus in epistola ad Iacobum fratrem domini: Aug. serm. 2. dominica in ramis Palmarum, et uigilia Pentecostes: Ambrosius item & Leo primus atque alij uniformiter unumquemque apostolorum quod sensit dixisse, dum illud cederent, hanc nescientia impietati deseruiens, scandalose proponitur.

Titulus 12. De translatione sanctarum scripturarum in linguam uulgarem.

Propositio Erasmi prima in prefatione eiusdem in Mattheum.

Sacras literas cupiam in omnes uerti linguas.
Censura.

Quauis in quacunque linguam uertantur sacre literae et suapte natura sanctae sint et bonae, quatenus tamen sit periculi permittere passim lectionem earum in linguam uulgarem tra-